Un memento al vremurilor demult apuse

On Decembrie 04, 2014

Integrează în propria ta gândire marile învățături ale științei, stabilind legătura între "credința într-o entitate superioară" și ce se întâmplă în tine însuți.

Reîntors la Chateau D'if, contele de Monte Cristo îngenunche pios înaintea rămășițelor patului din care moartea făcuse pentru el un altar. Abatele Faria fusese pentru el, în timpul detenției, ceea ce știința este pentru Dumnezeu înaintea universului.

- Tu, care mi-ai fost al doilea tată - spuse el - tu care mi-ai dat libertatea, știința, bogăția, tu care, asemeni ființelor superioare nouă, aveai știința binelui și a răului. Dacă în fundul mormântului mai rămâne ceva din noi ca să tresalte la glasul celor rămași pe pământ, dacă în schimbarea suferită de cadavru mai plutește ceva însuflețit prin locurile pe unde am iubit mult și am suferit mult, inimă nobilă, spirit înalt, suflet adânc, te conjur, în numele dragostei părintești pe care mi-ai dăruit-o, și al respectului de fiu pe care ți l-am închinat, înlătură-mi prin vreun semn, prin vreo revelație oarecare, restul acesta de îndoială care, dacă nu se schimbă în convingere, va deveni remușcare.

Paznicul îi întinse fâșiile de pânză pe care abatele Faria își revărsase toată comoara științei lui. Manuscrisul era marea lucrare a abatelui asupra regalității în Italia. Monte Cristo îl luă cu grabă și ochii îi căzură mai întâi asupra inscripției de la început. El citi:

„ Vei smulge dinții balaurului și vei călca în picioare leii, zis-a Domnul ".

- Iată răspunsul ! Gândi contele. Îți mulțumesc, tată, îți mulțumesc ! *

Leadership: Îți reglezi sentimentul valorii prin reluarea și recontextualizarea tainelor superioare ale științei, punând în prim planul vieții apropierea față de spirituale care se cer trăite și înțelese prin întoarcerea ta la cele trecute, dar primordiale?

Taina superioară a științei constă în a ști ce să faci cu ce-ai învățat, după ce-ai realizat cine ești. Scriitorul român, Ion Moja, care a înțeles acest lucru, adăuga în acest sens: să fii în stare să învingi întunericul, vizualizând cât se poate de expresiv modul cum fluidul cunoașterii învinge tainele și dezvăluie lucrurile, prin suferință și speranță – două stări de spirit prin ale căror logodnă abia rațiunea ajunge înțelepciune.

Taina științei, aidoma unui organism care funcționează prin contribuția sistemelor sale, își consolidează proprietățile prin trecerea de la imperfecțiune la perfecțiune, de la întuneric la lumină, sau metaforic vorbind, de la moarte la viață. Facem referire aici la conceptul esoteric „Trezirea omului adormit", pe care foarte puține conștiințe au știut să-l înțeleagă și să-l stăpânească pentru a avea acces la o nouă deșteptare și pentru a se regăsi în gândirea „Totului" - prin forțele motivate ale rațiunii care, la momentul oportun, impun facerea binelui și evitarea răului. Ca să nu te cufunzi în mocirla remușcărilor și îndoielii, trebuie să reînvii permanent acea flacără care îți încălzește sufletul.

A-ți regla sentimentul valorii prin reluarea și recontextualizarea tainelor superioare ale științei nu înseamnă să lupți pentru o perfecțiune ce nu poate fi atinsă, ci să-ți reduci cât mai mult posibil imperfecțiunile prin punerea în practică, prin modalități adecvate, a cunoștințelor noi dobândite pe parcursul vieții. Asta te face să vezi lumea dintr-o altă perspectivă.

Leadershipul, impus prin prezența unei entități umane superioare, dobândește semnificația revelării unei nou sens al existențialității, cel al descoperirii lumii văzute diferit, prin prisma cunoașterii mult mai cuprinzătoare. Într-un leadership avansat putem surprinde acea formă de manifestare a rațiunii care poate face posibilă cunoașterea realității de dincolo de ființă, de dincolo de gratiile reci ale întunericului și sentimentului de vulnerabilitate, prin trezirea și expansiunea conștiinței, care poate fi urmată de o mobilizare amplă pentru construcția unei noi identități.

Leadership: Poți să introduci în relația *slujire-virtute* un model de extensiune mentală aflat într-o configurație „multi-link" care să cuprindă și să exprime un "înafară" dinspre interiorul ființei?

Tentativa de ameliorare a statutului de utilizator final al științei, în condițiile de comparare cu un standard relevant de superioritate sau, mai bine zis, cu un etalon de perfecțiune, o constituie viziunea introducerii în relația *slujire-virtute* a unui model de extensiune mentală, aflat într-o configurație „multi-link" - care aduce posibilitatea de accesare a unor resurse de formare continuă, de forță și curaj. Acestea creează mai multe legături spre versiunea full a propriei tale deveniri, care are, ca punct terminus cunoașterea Sinelui, iluminarea.

Este vorba de slujirea unui anumit exemplu de conștiință și rațiune, înaintat prin semnificația pe care o atribuie sensului vieții și, apoi, de acea virtute supranaturală implantată în tine, care dacă nu acționează constant asupra ta prin trăiri pozitive, se anulează prin îndoieli și remușcări.

O configurație „multi-link" care cuprinde și exprimă un "înafară" dinspre interiorul ființei este o totalitate inepuizabilă de știință și înțelepciune care îl include pe Dumnezeu în planul existenței, subordonându-și părțile cu o pronunțată coeziune determinată de un scop comun, cu un limbaj conotativ, cu o funcționalitate și o finalitate relativ autonome. Ea reprezintă atât un scop în sine, cât și o ușurare a conștiinței, un motiv ce te ajută să mergi înainte pe calea către cele "înalte", valoroase și veșnice.

Leadership: Îți îndeplinești menirea cea mai nobilă de a susține o altă făptură în descoperirea de sine și, odată cu aceasta, de a oferi cu generozitate darul vieții unei ființe care să ducă mai departe povestea unei împliniri sufletești și spirituale?

Știința spirituală ne arată că între moarte și o nouă naștere omul întâlnește anumite entități - și aș adăuga aici, printr-o accepțiune care trece dincolo de simplul înțeles, că aceste entități odată ce se atașează și se dezvoltă, nu se mai separă niciodată integral. Rămâne întipărită acea voce a sufletului, gândul unei experiențe prea bogate, care deschide noi orizonturi, ale cărei elemente poartă accente puternice de inspirație.

Prima, *entitatea superioară* - te învață și te călăuzește prin genialitatea extrasă din înțelepciune, prin alipirea la spiritul lui Dumnezeu, să-ți sporești acea curiozitate intelectuală înnăscută spre a-ți forma competentele necesare integrării și performării în primul planul unui prezent etern. A doua, *entitatea de rezistență* - te reprezintă atunci când îți cauți calea printre piedicile și constrângerile impuse transformarea ta într-un alt tip de om.

Liderul care știe să privească mai departe, dar care nu-și demonstrează puterea de a privi în urma sa, nu a descoperit și nu este motivat de acea genialitate care are la bază două treimi suflet și o treime inteligență. Ceea ce surprinde măreția spiritului și sensibilitatea sufletului, este tocmai acea trăsătură de personalitate ce conferă posesorului abilitatea de a-și arăta considerația față de contribuabilii la propria lui formare - pentru a se adapta mai ușor la cerințele unui leadership tot mai performant.

Experiența plină de privațiune care suplinește rănile emoționale cu acea forță intelectuală apropiată de cel ce mântuiește cu adevărat, seamănă cu sinceritatea și puritatea unei ființe care va rosti cu bucurie, la sfârșitul unei vieți pline de sens și speranță: "Îți mulțumesc, Dumnezeu".

Un memento al vremurilor demult apuse vizează acea calitate rară de a nu-ți uita „rădăcinile" dezvoltate uneori într-un climat necorespunzător, dar cu toate acestea fertil obținerii superiorității autoimpuse sau impuse de către o autoritate străină.

Consolidează-ți permanent „Trunchiul" cu noi cunoștințe și învățături ale predecesorilor, pentru ca „Coroana" a ceea ce ești să se înalțe spre culmile performanței și ale perfecțiunii. Esența leadershipului poate fi înțeleasă prin cele ce trec, dar nu se uită niciodată, la fel ca învățătura primită din partea unui părinte ce nu se rezumă doar la informație, ci la dreapta credință care te face să le depășești pe toate prin nădejde și dragoste.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-memento-al-vremurilor-demult-apuse.html